

Suvestinė redakcija nuo 2012-05-01 iki 2014-06-16

Įstatymas paskelbtas: Žin. 2002, Nr. [31-1107](#), i. k. 1021010ISTA00IX-752

TAR pastaba. Vienus metus nuo šio įstatymo įsigaliojimo rodant filmus, indeksuotus iki šio įstatymo įsigaliojimo, gali būti naudojami pagal anksčiau galiojusias Lietuvos Respublikos kino įstatymo nuostatas suteikti filmų indeksai. Pradėjus veikti Lietuvos kino centrui prie Kultūros ministerijos, veikiantis Filmų registras reorganizuojamas, jo turimi duomenys perduodami Lietuvos kino centrui prie Kultūros ministerijos Lietuvos Respublikos valstybės informacinių išteklių valdymo įstatymo nustatyta tvarka. Filmų registre įregistruotiems filmams, kuriems pagal žiūrovų amžiaus cenzą suteikti filmų indeksai „A“, „T“ ir „S“, suteikiami nauji indeksai „V“, „N-13“ ir „N-18“. Filmų įregistravimas Filmų registre, atliktas iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos, galioja iki filmų teisių, suteiktų ar perduotų pagal autorines, licencines ar kitas su autorių teisių turėtojais sudarytas sutartis, galiojimo Lietuvos Respublikos teritorijoje pabaigos. Šio įstatymo nuostatos, susijusios su Europos Komisijos nustatytais valstybės pagalbos kriterijais, galioja tol, kol Europos Komisija paskelbia naujus kriterijus, bet ne ilgiau kaip iki 2016 m. sausio 1 d.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-1897](#), 2011-12-22, Žin., 2012, Nr. 6-192 (2012-01-10), i. k. 1111010ISTA0XI-1897

Lietuvos Respublikos kino įstatymo pakeitimo įstatymas

Nauja redakcija nuo 2012-05-01:

Nr. [XI-1897](#), 2011-12-22, Žin. 2012, Nr. 6-192 (2012-01-10), i. k. 1111010ISTA0XI-1897

LIETUVOS RESPUBLIKOS KINO ĮSTATYMAS

2002 m. kovo 5 d. Nr. IX-752
Vilnius

PIRMASIS SKIRSNIS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

Šis įstatymas nustato kino, kaip svarbios Lietuvos kultūros srities, valstybinio valdymo ir valstybinio finansavimo pagrindus, kino paveldo apsaugą, filmų platinimo ir rodymo kino teatruose tvarką Lietuvos Respublikoje.

2 straipsnis. Įstatymo taikymas

Šio įstatymo nuostatos taikomos Lietuvos Respublikos fiziniams ir juridiniams asmenims ir kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje ar Europos ekonominės erdvės valstybėje įsteigtoms kitoms organizacijoms gaminant, platinant, kino teatruose rodant filmus.

3 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Bendra filmo gamyba** – filmo gamyba dalyvaujant Lietuvos filmo gamintojui ir užsienio filmo gamintojui, vadovaujantis Lietuvos Respublikos civiliniu kodeksu, Lietuvos Respublikos tarptautinėmis sutartimis ir kitais teisės aktais.

2. **Eksperimentinis filmas** – novatoriško turinio ir (ar) formos filmas, kurio meninė vertė yra svarbesnė už komercinę sėkmę.

3. **Filmas** – garso ir vaizdo kūrinys, kurį sudaro juostoje ar kitoje laikmenoje nuosekliai užfiksuoti temos susieti vaizdai ir kuris skirtas atkurti bet kokiomis techninėmis priemonėmis ir rodyti.

4. **Filmo gamyba** – filmo kūrybinio sumanymo įgyvendinimo etapas, kurio metu filmuojant pagal scenarijų, kalendorinį darbų planą ir laikantis sąmatos yra sukuriamas filmas.

5. **Filmo gamintojas** – Lietuvos Respublikos ar kitos Europos ekonominės erdvės valstybės pilietis, kitas fizinis asmuo, kuris naudojasi Europos Sąjungos teisės aktuose jam suteiktomis judėjimo valstybėse narėse teisėmis, taip pat Lietuvos Respublikoje ar kitoje Europos ekonominės

erdvės valstybėje įsteigtas juridinis asmuo ar kita organizacija, ar jų padaliniai, kurie verčiasi filmų gamyba ir yra atsakingi už kūrybinį, organizacinį, finansinį filmo gamybos procesą.

6. **Filmo platinimas** – filmo originalo ar jo kopijų nuoma, panauda ar pardavimas.

7. **Filmo rodymas** – filmo pateikimas žiūrovams bet kokiais, atitinkančiomis specialius kokybės reikalavimus, techninės įrangos priemonėmis kino teatruose, per televiziją ir kitose viešosiose vietose.

8. **Filmo tiražavimas** – filmo kopijų gamyba.

9. **Kinas** – kultūros sritis, apimanti kūrybinę ir gamybinę kino veiklą, filmų platinimą, jų rodymą, kino teatrų veiklą, kino sklaidą, jo paveldo apsaugą.

10. **Kino paveldas** – Lietuvos Respublikos dokumentų ir archyvų įstatymo (toliau – Dokumentų ir archyvų įstatymas) nustatyta tvarka kaupiama, saugoma, dokumentuojama, restauruojama, prireikus švietimo, mokslo ir kultūros reikmėms naudojama originali filmų medžiaga arba medžiaga, iš kurios galima atkurti filmą.

11. **Kino priemonės** – žaliavos, rekvizitas, paviljonai, techninė įranga (įrenginiai, aparatūra, techniniai prietaisai, jų atsarginės dalys), naudojami filmams gaminti, tiražuoti, platinti ir rodyti.

12. **Kino projektas** – siekiant gauti valstybinį finansavimą teikiamas kino sumanymo įgyvendinimo planas. Gali būti finansuojami parengiamieji filmo darbai, filmo gamyba, kino sklaida, filmų platinimas, rodymas, kino paveldo kaupimas ir apsauga.

13. **Kino sklaida** – filmų, jų kūrėjų ir gamintojų pristatymas kino festivaliuose, forumuose, retrospektyvose, edukaciniuose renginiuose, kino leidiniuose, specializuotose interneto svetainėse.

14. **Kino teatras** – speciali vieta, skirta filmams nuolat rodyti.

15. **Lietuvos filmo gamintojas** – filmo gamintojas – fizinis asmuo, kuris yra Lietuvos Respublikos pilietis, arba kitas fizinis asmuo, kuris naudojasi Europos Sąjungos teisės aktuose jam suteiktomis judėjimo valstybėse narėse teisėmis, turintys teisę gyventi Lietuvos Respublikoje, arba Lietuvos Respublikoje įsteigtas juridinis asmuo ar jo padalinys, taip pat Ekonominės erdvės valstybėje įsteigto juridinio asmens ar kitos organizacijos padalinys ar dukterinė bendrovė, įsteigti Lietuvos Respublikoje.

16. **Mažo biudžeto filmas** – filmas, kurio gamybos sąnaudos yra mažesnės negu dviguba valstybės finansavimo kvota, tiems metams nustatyta Lietuvos kino centro.

17. **Originali filmo medžiaga** – filmui kokybiškai atgaminti ir tiražuoti būtina ir ilgalaikiam saugojimui tinkama medžiaga (negatyvas, kontrolinė kopija, muzikos ir triukšmų fonograma ir kt.), taip pat pirmasis filmo įrašas.

18. **Parengiamieji filmo darbai** – filmo kūrybinio sumanymo įgyvendinimo etapas, kurio metu sukuriamas scenarijus, įsigyjamos teisės naudoti kūrinius ir gretutinių teisių objektus, renkama medžiaga archyvuose, parengiamas kalendorinis darbų planas (filmavimo darbų eiga, suskirstyta pagal sunumeruotas scenas, jas atitinkančias dekoracijas ir motyvus), sudaroma kūrybinė grupė, numatomos pagrindinių vaidmenų atlikėjų ir kitų dalyvių filmavimo ir repeticijų datos, sukuriama dekoracijų, kostiumų eskizai, parengiami grafiniai projektai, surandami investuotojai ir partneriai, sudaroma detali filmo gamybos sąmata ir rinkodaros strategija, kiti iki filmo gamybos etapo būtini atlikti darbai.

19. **Pornografinis filmas** – filmas, kurio pagrindinis tikslas – atvirai ir detalai vaizduoti lytinį aktą, lytinius organus, tuštinimąsi, masturbaciją arba lytinius iškrypimus (pedofiliją, sadizmą, mazochizmą, zoofiliją, nekrofiliją ir kt.). Pornografinius filmus gaminti, platinti ir rodyti draudžia Lietuvos Respublikos įstatymai.

20. **Smurtinis filmas** – filmas, kuriame detalai rodomas žmonių, gyvūnų žudymas, žalojimas, kankinimas ar kitoks skausmą, diskomfortą sukeliantis ar kitokią (fizinę, psichologinę, turtinę) žalą žmonėms ar gyvūnams darantis elgesys, taip pat vandalizmas ir (ar) teigiamai vertinama, skatinama prievarta, žiaurumas ar mėgaujamasi tuo.

21. **Užsienio filmo gamintojas** – filmo gamintojas – fizinis asmuo, neatsižvelgiant į tai, ar jis turi kurios nors užsienio valstybės pilietybę, arba bet kurioje užsienio valstybėje įsteigtas juridinis asmuo ar kita organizacija, taip pat jų padaliniai.

22. **Valstybinis kino projektų finansavimas** (toliau – **valstybinis finansavimas**) – Sutartyje

dėl Europos Sąjungos veikimo apibrėžta ir pagal su Europos Komisija suderintą schemą kino projektams įgyvendinti teikiama valstybės parama iš valstybės biudžeto lėšų.

4 straipsnis. Nacionalinis filmas

1. Filmas laikomas nacionaliniu filmu, jeigu jis atitinka visas šias sąlygas:

- 1) filmas pagamintas Lietuvos filmo gamintojo;
- 2) filmo režisierius, scenarijaus ar adaptuoto literatūros kūrinio autorius arba vieno iš pagrindinių vaidmenų atlikėjas yra Lietuvos Respublikos pilietis arba nuolat Lietuvos Respublikoje gyvenantis asmuo;
- 3) pirmasis filmo įrašas yra lietuvių kalba arba filmas yra įgarsintas (subtitruotas) lietuvių kalba, jeigu filme kalbama užsienio kalba.

2. Bendros filmo gamybos filmas laikomas nacionaliniu filmu, jeigu jis gaminamas atsižvelgiant į sąlygas, nustatytas Lietuvos Respublikos įstatymais ratifikuotose tarptautinėse sutartyse, konvencijose ir direktyvose.

ANTRASIS SKIRSNIS VALSTYBINIS KINO VALDYMAS

5 straipsnis. Subjektai, atsakingi už valstybės kino politikos formavimą ir jos įgyvendinimą

1. Lietuvos Respublikos kultūros ministerija (toliau – Kultūros ministerija):

- 1) formuoja valstybės kino politiką, rengia kino srities įstatymų ir kitų teisės aktų projektus;
- 2) analizuoja Lietuvos Respublikos ir užsienio valstybių kino raidos tendencijas, inicijuoja, rengia kino srities strateginio planavimo dokumentus (konceptijas, strategijas, programas), atlieka šių dokumentų įgyvendinimo stebėseną;

3) Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Vyriausybė) ar Ministro Pirmininko pavedimu atstovauja Lietuvos Respublikai užsienio valstybėse ar tarptautinėse organizacijose, pagal kompetenciją nustatyta tvarka palaiko ryšius su užsienio valstybių atitinkamomis institucijomis ir tarptautinėmis organizacijomis, Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių įstatymo nustatyta tvarka sudaro ir įgyvendina tarptautines sutartis;

- 4) koordinuoja ir kontroliuoja Lietuvos kino centro prie Kultūros ministerijos veiklą.

2. Lietuvos kino centras prie Kultūros ministerijos (toliau – Lietuvos kino centras):

- 1) dalyvauja formuojant valstybės kino politiką;
- 2) įgyvendina valstybės kino politiką, atlieka šiame ir kituose teisės aktuose jam pavestas funkcijas;
- 3) rengia kino projektų konkursus valstybiniam finansavimui gauti;
- 4) konsultuoja filmų gamintojus dėl kino projektų rengimo;
- 5) skiria valstybinį finansavimą kino projektams;
- 6) kontroliuoja, kaip naudojamas valstybinis finansavimas ir atliekamas atsiskaitymas už jį;
- 7) rengia priemones kino kūrėjams ir specialistams kelti profesinį meistriškumą ir kvalifikaciją Lietuvos Respublikoje ir užsienyje;

8) atstovauja Lietuvos Respublikai užsienio ir tarptautinėse institucijose, organizacijose, programose, fonduose, renginiuose, bendradarbiauja su Lietuvos Respublikos ir užsienio kino organizacijomis įgyvendinant tarptautines kino programas;

9) koordinuoja Europos Sąjungos audiovizualinio sektoriaus rėmimo programas Lietuvos Respublikoje;

10) sudaro bendrą kino srities informacijos ir statistikos duomenų bazę, skleidžia informaciją apie Lietuvos kiną;

- 11) tvarko Filmų registrą;
- 12) suteikia filmų indeksus pagal žiūrovų amžiaus cenzą;
- 13) organizuoja Kino tarybos darbą;
- 14) skatina užsienio investicijas į Lietuvos kiną;

- 15) informuoja visuomenę, kaip įgyvendinama valstybės kino politika;
- 16) kaupia ir naudoja filmus visuomenės edukacijos kino srityje tikslams.

TREČIASIS SKIRSNIS KINO FINANSAVIMAS

6 straipsnis. Kino finansavimas

1. Kinas finansuojamas iš šių šaltinių:
 - 1) valstybės biudžeto lėšų, atsižvelgiant į Lietuvos kino centro parengtas programas;
 - 2) 60 procentų praėjusių metų faktinių įplaukų iš pridėtinės vertės mokesčio už filmų platinimą ir rodymą kino teatruose. Suma apskaičiuojama pagal Lietuvos statistikos departamento paskelbtus duomenis;
 - 3) savivaldybės biudžeto lėšų;
 - 4) teisės aktų nustatyta tvarka gautų kitų lėšų.
2. Savivaldybės biudžeto lėšos skiriamos:
 - 1) filmų gamybai;
 - 2) savivaldybės kino teatrų pagrindinei veiklai remti;
 - 3) kitiems savivaldybės kino projektams remti.

7 straipsnis. Valstybinio finansavimo sritys

Valstybinis finansavimas skiriamas:

- 1) parengiamiesiems filmų darbams, filmų gamybai, platinimui, rodymui;
- 2) kino sklaidai;
- 3) kino paveldui kaupti ir išsaugoti.

8 straipsnis. Valstybinio finansavimo kriterijai

1. Valstybinis finansavimas skiriamas parengiamiesiems filmų darbams, filmų gamybai, jeigu jie atitinka bent du kultūrinius kriterijus:
 - 1) filmo scenarijus ar pagrindinė tema yra paremti Lietuvos ar Europos kultūros, istorijos, religijos, mitologijos ar visuomenės gyvenimo įvykiais;
 - 2) filmas pasakoja apie žinomą Lietuvos ar Europos kultūros, istorijos, religijos, visuomenės asmenybę, mitologinį veikėją;
 - 3) filmo scenarijus ar pagrindinė tema yra paremti reikšmingu Lietuvos ar Europos literatūros kūrinio;
 - 4) filmas įprasmina svarbias Lietuvos ar Europos vertybes: kultūrų ir religijų įvairovę, žmogaus teises ir pilietiškumą, demokratiją ir solidarumą, mažumų teises ir toleranciją, pagarbą kultūros ir šeimos tradicijoms;
 - 5) filmas nagrinėja tautinės ar europinės tapatybės klausimus.
2. Valstybinis finansavimas skiriamas kino sklaidos projektams, jeigu jų objektas yra:
 - 1) filmas, kuriam buvo skirtas valstybinis finansavimas;
 - 2) filmas, pagamintas negavus valstybinio finansavimo, tačiau atitinka bent du kultūrinius kriterijus, nustatytus šio straipsnio 1 dalyje.
3. Valstybinis finansavimas skiriamas kino paveldo kaupimo ir išsaugojimo projektams, jeigu jų objektas yra originali filmo medžiaga arba medžiaga, iš kurios galima atkurti filmą, jeigu tokie filmai atitinka šio straipsnio 2 dalyje nustatytus kriterijus.
4. Valstybinis finansavimas neskiriamas:
 - 1) pagamintų filmų gamybos išlaidoms kompensuoti;
 - 2) televizijos programoms kurti;
 - 3) smurtiniams filmams kurti;
 - 4) pornografiniams filmams kurti.

9 straipsnis. Valstybinio finansavimo pagrindai

1. Valstybinis finansavimas negali viršyti 50 procentų filmo gamybos biudžeto ir 75 procentų mažo biudžeto filmo arba eksperimentinio filmo biudžeto, neviršijant kultūros ministro nustatytų valstybinio finansavimo sričių kvotų. Kitų kino projektų valstybinio finansavimo galimus dydžius

nustato kultūros ministras. Į nurodytas procentines dalis įskaičiuojamas valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų suteiktas finansavimas bei už valstybės ir savivaldybių skirtas lėšas priskaičiuotos bankų palūkanos, kurios privalo būti panaudotos filmui gaminti.

2. Valstybinis finansavimas skiriamas tik Lietuvos Respublikoje ar kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje įsteigtam juridiniam asmeniui ar kitai organizacijai, ar jų padaliniams (toliau – juridiniai asmenys), kurių viena iš pagrindinių veiklos sričių yra:

- 1) filmų gamyba;
- 2) filmų platinimas;
- 3) filmų rodymas;
- 4) kino sklaida;
- 5) kino paveldo kaupimas ir apsauga.

3. Dėl kino projekto valstybinio finansavimo skyrimo į Lietuvos kino centrą kreipiasi juridinis asmuo. Kino projekto įgyvendinimo partneriais gali būti fiziniai asmenys.

4. Filmams, gaminamiems bendros filmų gamybos sąlygomis, teikiamas valstybinio finansavimo prioritetas.

5. Juridiniai asmenys ne daugiau kaip 20 procentų filmo gamybai skirtą valstybinio finansavimo gali panaudoti ne Lietuvos Respublikoje.

6. Kultūros ministras tvirtina Kino projektų valstybinio finansavimo taisyklės. Šiose taisyklėse turi būti nustatyta:

- 1) konkurso sąlygos ir tvarka;
- 2) paraiškos turinio reikalavimai;
- 3) kokybiniai, kvalifikaciniai, techniniai, finansiniai ir ekonominiai kino projekto vertinimo kriterijai;
- 4) valstybinio finansavimo prioritetai;
- 5) valstybinio finansavimo sričių kvotos;
- 6) paraiškų svarstymo procedūros;
- 7) sąlygos valstybinį finansavimą naudoti efektyviai ir skaidriai;
- 8) valstybinio finansavimo skyrimo tvarka;
- 9) originalios filmo medžiagos perdavimo valstybės archyvams sąlygos, tvarka ir sąlygų vykdymo priežiūra;
- 10) atsiskaitymo už gautą valstybinį finansavimą tvarka;
- 11) sutarties turinio reikalavimai. Šioje sutartyje turi būti: valstybinio finansavimo skyrimo kino projektui pagrindas; kino projekto įgyvendinimo terminas; filmo gamybos užbaigimo data; filmo premjeros data; valstybinio finansavimo naudojimo kino projekto vykdymo metu sąlygos; atsiskaitymo už valstybinį finansavimą sąlygos ir terminai; valstybinio finansavimo grąžinimo sąlygos ir terminai; valstybinio finansavimo išieškojimo sąlygos ir terminai; juridinio asmens įsipareigojimas per nustatytą terminą originalią nacionalinio filmo medžiagą perduoti valstybės archyvams.

7. Valstybinis finansavimas neskiriamas juridiniam asmeniui, jeigu:

- 1) jo valdymo organų narys ar dalininkas įsiteisėjęs teismo nuosprendžiu yra pripažintas kaltu dėl nusikaltimo ar baudžiamojo nusižengimo finansų sistemai, intelektinei nuosavybei, ekonomikai ir verslo tvarkai;
- 2) jo valdymo organų narys ar dalininkas yra nubaustas už administracinius teisės pažeidimus: viešųjų pirkimų, komercinės ar ūkinės veiklos tvarkos pažeidimus, ataskaitų ir dokumentų apie pajamas, turtą, pelną ir mokesčius pateikimo tvarkos pažeidimus, vengimą mokėti mokesčius, neteisėtą vertinimąsi komercine, ūkine, finansine ar profesine veikla, apskaitos taisyklių pažeidimus, autorių teisių ir gretutinių teisių pažeidimus;
- 3) jis neatsiskaitė už gautą valstybinį finansavimą;
- 4) jis originalios nacionalinio filmo medžiagos neperdavė valstybės archyvams, kai turėjo tokią pareigą pagal šį ir kitus įstatymus;
- 5) jis yra valdomas paskirto administratoriaus arba likviduojamas, jam pradėtos bankroto arba sanavimo procedūros.

8. Valstybinis finansavimas neskiriamas juridiniam asmeniui iki visiško jo valdymo organų nario ar dalininko dėl šio straipsnio 7 dalies 1 punkte nurodyto nusikaltimo ar baudžiamojo nusizengimo teistumo išnykimo.

9. Valstybinis finansavimas neskiriamas juridiniam asmeniui dvejus metus nuo administracinės nuobaudos už šio straipsnio 7 dalies 2 punkte nurodytus administracinius teisės pažeidimus paskyrimo jo valdymo organų nariui ar dalininkui dienos.

10. Valstybinis finansavimas neskiriamas juridiniam asmeniui penkerius metus nuo teisės aktų nustatyta tvarka išieškoto valstybinio finansavimo dienos.

11. Valstybinis finansavimas neskiriamas juridiniam asmeniui, kuris neperdavė originalios nacionalinio filmo medžiagos valstybiniams archyvams nuo tos dienos, kurią originali nacionalinio filmo medžiaga turėjo būti perduota.

12. Jeigu šio straipsnio 7 dalyje nustatyti apribojimai atsiranda arba paaiškėja po valstybinio finansavimo skyrimo, juridinis asmuo privalo kino projektui skirtą valstybinį finansavimą grąžinti Lietuvos kino centrui per jo nustatytą terminą. Negrąžintas valstybinis finansavimas iš juridinio asmens išieškomas Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

10 straipsnis. Kino taryba

1. Kino taryba (toliau – Taryba) yra kolegiali, Lietuvos kino centro patariamoji–institucija. Taryba vertina valstybiniam finansavimui gauti pateiktus kino projektus, teikia pasiūlymus dėl kino projektų valstybinio finansavimo, vertina kino projektų įgyvendinimo rezultatus ir pasiūlymus šiais klausimais teikia Lietuvos kino centro direktoriui. Kiekvieno Tarybos nario teikiama išvada dėl kiekvieno kino projekto turi būti rašytinė.

2. Tarybą sudaro 7 nariai. Ji sudaroma iš kino meno kūrėjų, profesionalių kino meno vertintojų, filmų gamintojų ir Lietuvos kino centro atstovų.

3. Tarybos nario kadencija yra dveji metai. Tarybos narys pareigas eina ne daugiau kaip 2 kadencijas iš eilės.

4. Tarybos narių atrankos kriterijus, skyrimo ir atšaukimo tvarką, Tarybos sudėtį ir nuostatus, Tarybos narių darbo apmokėjimo tvarką nustato Lietuvos kino centro direktorius, suderinęs su kultūros ministru.

5. Tarybos narys atšaukiamas, jeigu jis:

- 1) atsisako eiti pareigas;
- 2) įsiteisėjusiu teismo nuosprendžiu yra pripažintas kaltu dėl nusikaltimo padarymo;
- 3) neatlieka savo pareigų;
- 4) miršta.

11 straipsnis. Valstybės užsakymas

1. Valstybės užsakomi filmai yra Vyriausybės, o Vyriausybės pavedimu – kitos valstybės valdymo institucijos užsakomas pagaminti filmas.

2. Vyriausybė valstybės užsakymui atlikti skiria tikslinį valstybinį finansavimą.

3. Valstybės užsakymas atliekamas Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatymo nustatyta tvarka.

4. Valstybės užsakymo pagrindais pagaminto filmo autorių turtinių teisių ir filmo pirmojo įrašo gretutinių teisių savininkė yra valstybė.

12 straipsnis. Valstybinio finansavimo naudojimo priežiūra

1. Lietuvos kino centras prižiūri valstybinio finansavimo naudojimo teisėtumą.

2. Lietuvos kino centras nustato valstybinio finansavimo naudojimo priežiūros tvarką ir būdus.

3. Atlikdamas priežiūrą, Lietuvos kino centras turi teisę reikalauti dokumentų ir kitokių informacijos patvariųjų laikmenų, kurie turi ar gali turėti reikšmės nustatant, ar teisingai naudojamas valstybinis finansavimas.

4. Lietuvos kino centras gali nutraukti su juridiniu asmeniu sudarytą kino projekto valstybinio

finansavimo sutartį, jeigu nustatoma, kad valstybinis finansavimas naudojamas ne pagal paskirtį, nesilaikoma terminų ar kitų kino projekto valstybinio finansavimo sutarties sąlygų.

5. Lietuvos kino centras, nutraukdamas su juridiniu asmeniu sudarytą kino projekto valstybinio finansavimo sutartį, nustato terminą, per kurį turi būti gražintas valstybinis finansavimas.

6. Jeigu juridinis asmuo per Lietuvos kino centro nustatytą terminą valstybinio finansavimo negražina, valstybinis finansavimas išieškomas Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

KETVIRTASIS SKIRSNIS FILMŲ PLATINIMAS IR RODYMAS

13 straipsnis. Filmų platinimo ir rodymo sąlygos

1. Filmai Lietuvos Respublikoje gali būti platinami ir rodomi tik įstatymų nustatyta tvarka gavus autorių teisių ir gretutinių teisių turėtojų ar jų įgaliotų asmenų leidimą.

2. Fiziniai ir juridiniai asmenys, kurie verčiasi filmų rodymu kino teatruose, privalo:

- 1) turėti pažymą, kurioje nustatytas filmo indeksas pagal žiūrovų amžiaus cenzą;
- 2) įregistruoti filmą Filmų registre.

3. Informacijai, kuri skirta viešai pristatyti kino teatruose rodomus filmus, taikomos Lietuvos Respublikos nepilnamečių apsaugos nuo neigiamo viešosios informacijos poveikio įstatymo ir Lietuvos Respublikos visuomenės informavimo įstatymo nuostatos.

4. Filmo, kurio gamyba 100 procentų buvo finansuojama valstybės biudžeto lėšomis, pirmojo rodymo pareigą televizijos programose, raštu pasiūlius filmą užsakiusiai valstybės valdymo institucijai arba filmo gamintojui, vienus metus nuo jo užregistravimo Filmų registre turi Lietuvos nacionalinis radijas ir televizija.

5. Kultūros ministro nustatytos kultūros ir (ar) švietimo įstaigos ir (ar) institucijos turi teisę padaryti valstybinio finansavimo filmo skaitmeninę kopiją ir rodyti ją kultūros ir švietimo tikslais arba saugoti, įgyvendinant šioms įstaigoms ar institucijoms numatytus veiklos tikslus.

14 straipsnis. Filmų indeksavimas pagal žiūrovų amžiaus cenzą

1. Kino teatruose rodomi filmai turi būti indeksuojami pagal žiūrovų amžiaus cenzą.

2. Filmai, kurie rodomi kino teatruose visuomenės kultūriniais, meniniais, edukaciniais poreikiams tenkinti skirtuose renginiuose (festivaliuose, seminaruose, retrospektyvose ir kt.), pagal žiūrovų amžiaus cenzą neindeksuojami.

3. Filmų indeksus pagal žiūrovų amžiaus cenzą, kurie turi būti nurodomi filmų afišose, kitoje reklamoje ir bet kokio pobūdžio informacijoje, skirtoje filmams anonsuoti, suteikia Lietuvos kino centras Filmų indeksavimo komisijos teikimu.

4. Filmų indeksavimo komisiją sudaro 7 nariai. Į šią komisiją po vieną narį deleguoja Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministerija, Lietuvos Respublikos vaiko teisių apsaugos kontrolieriaus tarnyba, Lietuvos kinematografininkų sąjunga, Aukštojo mokslo taryba, Lietuvos psichiatrų asociacija, Lietuvos jaunimo organizacijų taryba, Lietuvos kino centras.

5. Filmų indeksavimo komisijos sudėtį, nuostatus, kuriuose nustatomi filmų vertinimo pagal žiūrovų amžiaus cenzą kriterijai, šios komisijos narių teikiamų paslaugų apmokėjimo sąlygų ir tvarkos aprašą tvirtina Lietuvos kino centro direktorius, suderinęs su kultūros ministru.

6. Už pažymos, kurioje nustatomas filmo indeksas pagal žiūrovų amžiaus cenzą, išdavimą imama valstybės rinkliava Lietuvos Respublikos rinkliavų įstatymo nustatyta tvarka.

7. Filmų indeksai suteikiami iki filmų įregistravimo Filmų registre.

8. Dėl pažymos, kurioje nustatomas filmo indeksas pagal žiūrovų amžiaus cenzą, išdavimo fizinis ar juridinis asmuo (toliau – asmuo), kuris verčiasi filmų rodymu kino teatruose, privalo Filmų indeksavimo komisijai pateikti paraišką ne vėliau kaip likus 20 darbo dienų iki pirmojo filmo rodymo kino teatre.

9. Asmuo, kuris verčiasi filmų rodymu kino teatruose, pateikęs Filmų indeksavimo komisijai paraišką filmams indeksuoti, Filmų indeksavimo komisijai rengia prašomų indeksuoti filmų

peržiūras.

10. Pažyma, kurioje nustatomas filmo indeksas pagal žiūrovų amžiaus cenzą, išduodama per 10 darbo dienų nuo asmens paraiškos pateikimo Filmų indeksavimo komisijai dienos. Filmų indeksavimo komisijos pirmininko motyvuotu sprendimu šis terminas gali būti pratęstas iki 15 darbo dienų.

11. Pagal žiūrovų amžiaus cenzą nustatomi šie filmų indeksai:

- 1) „V“ – filmai, skirti įvairaus amžiaus žiūrovams;
- 2) „N-7“ – filmai, skirti žiūrovams nuo 7 metų;
- 3) „N-13“ – filmai, skirti žiūrovams nuo 13 metų;
- 4) „N-16“ – filmai, skirti žiūrovams nuo 16 metų;
- 5) „N-18“ – filmai, skirti žiūrovams nuo 18 metų.

12. Jeigu Filmų indeksavimo komisija nustato, kad filmas yra pornografinis arba smurtinis, pažyma, kurioje nustatomas filmo indeksas pagal žiūrovų amžiaus cenzą, neišduodama, filmas Filmų registre neregistruojamas ir negali būti rodomas kino teatruose Lietuvos Respublikoje.

13. Kino teatrų savininkai ir (ar) valdytojai privalo užtikrinti, kad:

- 1) žiūrovams būtų viešai prieinama filmų indeksų reikšmės išaiškinanti informacija;
- 2) indeksais „N-18“, „N-16“, „N-13“ ir „N-7“ pažymėtų filmų pristatymai (anonsai) nebūtų rodomi prieš filmus, kurie yra skirti jaunesniems negu pristatomų (anonsuojamų) filmų žiūrovams, ir po šių filmų;

3) į kino teatro salę nebūtų įleidžiami jaunesni, negu numatyta pagal filmo indeksą, nepilnamečiai žiūrovai.

14. Informaciją apie Lietuvos Respublikoje filmams suteiktus indeksus teikia Filmų registras.

15. Filmus, rodomus festivaliuose, seminaruose, retrospektyvose ir kituose visuomenės kultūriniais, meniniais, edukaciniais poreikiams tenkinti skirtuose renginiuose, indeksais pagal žiūrovų amžiaus cenzą pažymi renginių rengėjai. Jeigu filmui indeksas pagal žiūrovų amžiaus cenzą Lietuvos Respublikoje yra suteiktas, tokį filmą renginių rengėjai privalo pažymėti Lietuvos Respublikoje jam suteiktu indeksu, jeigu indeksas pagal žiūrovų amžiaus cenzą filmui Lietuvos Respublikoje nėra suteiktas, toks filmas turi būti pažymėtas valstybės, kurioje filmas yra pagamintas, suteiktu žiūrovų amžiaus cenzo indeksu.

16. Asmenys, kurie verčiasi filmų platinimu, privalo užtikrinti, kad ant kiekvienos filmo laikmenos pakuotės būtų nurodytas filmo indeksas, suteiktas Lietuvos Respublikoje, arba valstybės, kurioje filmas pagamintas, žiūrovų amžiaus cenzo indeksas.

15 straipsnis. Filmų registras

1. Filmų registras yra valstybės registras, steigiamas Vyriausybės ir tvarkomas Lietuvos kino centro. Kultūros ministerija yra vadovaujančioji Filmų registro tvarkymo įstaiga.

2. Visi Lietuvoje pagaminti, taip pat į Lietuvos Respubliką įvežti rodyti kino teatruose filmai turi būti įregistruoti Filmų registre.

3. Filmai, įvežti į Lietuvos Respubliką rodyti kino teatruose visuomenės kultūriniais, meniniais, edukaciniais poreikiams tenkinti skirtuose renginiuose (festivaliuose, seminaruose, retrospektyvose ir kt.), Filmų registre neregistruojami.

4. Filmai įregistruojami į Filmų registrą per 14 darbo dienų po to, kai Filmų indeksavimo komisija suteikia filmų indeksus pagal žiūrovų amžiaus cenzą.

5. Filmų registre turi būti nurodyti šie filmo duomenys:

- 1) filmo pavadinimas;
- 2) pagrindiniai filmo kūrėjai (scenarijaus autorius, režisierius, operatorius, kompozitorius, dailininkas);
- 3) autorių turtinių teisių savininkas (savininkai) ir filmo pirmojo įrašo gamintojas (gamintojai);
- 4) filmo trukmė;
- 5) valstybės, kurioje pagamintas filmas, pavadinimas;
- 6) filmo pagaminimo data;

- 7) originalios filmo medžiagos saugojimo vieta;
- 8) licencinės sutarties sąlygos;
- 9) filmui suteiktas indeksas pagal žiūrovų amžiaus cenzą Lietuvos Respublikoje.

6. Filmą atsisakoma registruoti arba įregistruoto filmo registracija pripažįstama negaliojančia, kai:

- 1) registruoti pateiktas garso ir vaizdo kūrinys negali būti laikomas filmu pagal šio įstatymo 3 straipsnio 3 dalį;
- 2) nepateikiami dokumentai, įrodantys autorių teisių ir gretutinių teisių turėtojų ar jų įgaliotų asmenų leidimą rodyti filmą;
- 3) filmui neišduota pažyma, kurioje nustatomas filmo indeksas pagal žiūrovų amžiaus cenzą;
- 4) nepateikiami duomenys, nurodyti šio straipsnio 5 dalyje;
- 5) paaiškėja, kad apie filmą buvo pateikti klaidingi (neteisingi) duomenys.

PENKTASIS SKIRSNIS KINO PAVELDO APSAUGA

16 straipsnis. Lietuvos kino paveldo apsauga

- 1. Už Lietuvos kino paveldo apsaugą yra atsakinga Lietuvos vyriausiojo archyvaro tarnyba.
- 2. Originali nacionalinių filmų medžiaga kaip nacionalinis turtas yra saugoma valstybės archyvuose. Valstybės archyvai originalią nacionalinių filmų medžiagą naudoja Dokumentų ir archyvų įstatyme, Lietuvos Respublikos autorių teisių ir gretutinių teisių įstatyme, valstybės archyvų ir filmo gamintojo sudarytoje sutartyje nustatytais atvejais ir tvarka.
- 3. Valstybės archyvams filmo gamintojas privalo perduoti saugoti originalią nacionalinio filmo medžiagą, jeigu filmui gaminti buvo skirtas valstybinis finansavimas.
- 4. Jeigu nacionalinis filmas buvo pagamintas tik iš privačių lėšų, originalios filmo medžiagos saugojimo ir panaudojimo tvarka nustatoma filmo gamintojo ir valstybės archyvų sudarytoje sutartyje.
- 5. Šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos bendros filmo gamybos filmui, jeigu sutartyje numatoma, kad originalią filmo medžiagą saugos kita sutarties šalis.
- 6. Nustatoma tokia originalios nacionalinio filmo medžiagos saugojimo tvarka:
 - 1) originalią nacionalinio filmo medžiagą valstybės archyvams saugoti privalo perduoti filmo gamintojas;
 - 2) originalią nacionalinio filmo medžiagą privaloma perduoti ne vėliau kaip per 12 mėnesių nuo filmo pirmojo įrašo pagaminimo dienos;
 - 3) originalią nacionalinio filmo medžiagą sunaikinti draudžiama.
- 7. Lietuvos kino centras informaciją apie pagamintus nacionalinius filmus valstybės archyvams pateikia per 5 darbo dienas nuo filmo pagaminimo dienos.
- 8. Valstybės archyvai informaciją apie iš filmo gamintojo priimtą saugoti originalią nacionalinio filmo medžiagą pateikia Lietuvos kino centrui per 5 darbo dienas nuo priimtos saugoti originalios filmo medžiagos dienos.

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Konstitucijos 71 straipsnio antrąja dalimi, skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
SEIMO PIRMININKAS

ARTŪRAS PAULAUSKAS

Pakeitimai:

1.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [IX-1793](#), 2003-10-21, Žin., 2003, Nr. 108-4812 (2003-11-19), i. k. 1031010ISTA0IX-1793
Lietuvos Respublikos kino įstatymo 6, 8 ir 12 straipsnių pakeitimo įstatymas
2.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [XI-296](#), 2009-06-16, Žin., 2009, Nr. 77-3163 (2009-06-30), i. k. 1091010ISTA00XI-296
Lietuvos Respublikos kino įstatymo 10 ir 12 straipsnių papildymo įstatymas
3.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [XI-1897](#), 2011-12-22, Žin., 2012, Nr. 6-192 (2012-01-10), i. k. 1111010ISTA0XI-1897
Lietuvos Respublikos kino įstatymo pakeitimo įstatymas